VI. GRAMMAR

XXIII. There are no less than four definite Articles in Hebrew, and they homologize with and correspond to the Greek Article, ὁ, irrespective of Gender and Number: אֵל, אל־, אֶת, ה־, הל־.

אֶלְגָּבִישׁ Ez 13. 11, את הַשָּׁמַיִם Gn 1. 1, הָאִישׁ Gn 20. 7, האִשָּׁה Ib 3. 12, הָאֲנָשִׁים Ib 14. 24, הַנָּשִׁים Ib 14. 16, הַלָּז Dan 8. 16.

(1) *The Noun with the Article may be followed by the Adjective which qualifies it, with the Article repeated*: הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל IIR 18. 19, הָאָרֶץ הַטּוֹבָה Dt 1. 35.

(2) *An Adjective without an Article, which follows a Noun with an Article, is a predicate Adjective*: וְהָאִישׁ נִכְבָּד IS 9. 6, והאיש גדול מְאֹד Ib 25. 2.

(3) *Proper Nouns may take an Article*: אֵל שַׁדַּי (ὁ Ζεύς) Gn 17. 1, אֵת שַׁדַּי Ib 49. 25, את־עֵירָד Ib 4. 18, את־יוֹסֵף Ib 37. 3, הַחֲוִילָה Ib 2. 11, הַצְּלֶלְפּוֹנִי (ἡ καλλίφωνος) ICh 4. 3.

(4) *Abstract Nouns take the Article*: הַצֶּדֶק Jes 1. 26, הַחָכְמָה Eccl 7. 12.

(5) *So do Nouns qualified by a demonstrative Pronoun*: זֶה הַדָּבָר Ex 14. 12, הדבר הַזֶּה Gn 21. 26, אֵלֶּה הַדְּבָרִים Dt 1. 1, הדברים האלה Gn 15. 1; but only האיש הַלָּזֶה Ib 24. 65.

(6) *And Numerals*: הָאֶחָד Eccl 4. 9, הַשְּׁנַיִם Ib., הַעֲשָׂרָה Gn 18. 32, הָעֶשְׂרִים Ib 18. 31.

(7) *In Homer the Article appears generally as a demonstrative or personal Pronoun*: האחד בָּא־לָגוּר Gn 19. 9, אותה אֲבַקֵּשׁ Ps 27. 4 (cf. τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω Il. 1. 29).

(8) *Frequently, without a Substantive, ὁ stands for he, she, it*: הוּא Gn 3. 15, הִיא Ib 38. 25 (cf. Il. 1. 12).

(9) *Adjectives used as Nouns take the Article*: וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד Jes 8. 23, הָאֱמֻנִים עֲלֵי תוֹלָע חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת Thr 4. 5.

(10) *The Article may have a generic force, marking an object as the representative of a class*: הָאָדָם Gn 6. 7, הָחַיָּה Gn 8. 1, הַגְּדֹלִים Ps 115. 13, הַקְּטַנִּים Ib.

(11) *Sometimes the Article has a distributive force, meaning 'each'*: לְכֻלָּם נתן לָאִישׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלֹת Gn 45. 22.

(12) *A (neutral) Article may precede a whole clause considered as a Noun*: וְטוֹב מִשְׁנֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר־עֵדֶן לֹא היה, אשר לֹא־ראה את־הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ Ecclē 4. 3; cf. Ruth 2. 19.

(13) *ó stands for the relative ὅς (who, which)*: הָאֹמֵר Gn 32. 10 Dt 33. 9, הַהֹלֵךְ Gn 2. 14, הַמֹּלֵךְ Esth 1. 1, הַסֹּבֵב Gn 2. 11, 13.

(14) *ó has a single general homologue in Arabic, -al, as distinct from the particular -a, irrespective of Gender and Number*: اَلدَّار, اَلْبَيْت, هٰذا, الدِّيار, الأَبْيات.

(15) *The compounds of proclitic ὁ—ὅδε, ὅσγε, ὅσπερ, ὅστε, ὅστις, ὥδωνις—have homologues in Arabic as well as in Hebrew*:

ὅδε, ὅοδε, demonstrative Pronoun: *what is present before one*: *this is* or *here is* זֶה Ez 41. 22; *this* זֶה Ib 47. 13, זֹה Gn 32. 3 זוֹ, הַזֶּה Ib 7. 1 هٰذا, הַלָּזֶה, זֹאת Ib 9. 12 ذى, הוֹאת Ib 12. 7 هٰذى, זֹה, בָּזֶה, בָּזֹאת, בָּזֹאת, אֵלֶּה Gn 32. 12, הָאֵהֶל IR 7. 45, הָאֵל Gn 19. 8 האלה Ib 34. 21 هٰؤُلَاء; *here* הֲלֹם Ib 16. 13; of Time, to indicate the *immediate present* זֶה IR 14. 14; now for *these* twenty years, זֶה Gn 31. 41; *thus* כָּזֶה Jes 56. 12, כֹּה Jud 18. 4 כואת Ib 8. 8 IIS 17. 15; *hither* הלם Jud 18. 3. *ὥδε*: *here* בָּזֶה, פֹּה, פֹּא. Note that *οδ*, in *ὅοδε*, = זֹ.

ὅσπερ, (Ep. *ὅπερ* as masc.): *the very man who* אֲשֶׁר Gn 3. 12, 24. 44, 38. 25 Ex 32. 33; *the very thing which* אֲשֶׁר Gn 3. 17, 42. 14; *which way, whither* אֲשֶׁר־אֶל Ruth 1. 16; *where* בַּאֲשֶׁר Job 39. 30 Ruth 1. 16. *ὅσγε*: *who* אֲשֶׁר־זֶה Esth 7. 5; *which* אֲשֶׁר־זֶה Eccl 2. 3.

ὅστε (also written *divisim*), in Homer also *ὅ τε* as masc.: like the simple *ὅς* or *ὅστις*, freq. with a generalizing force; *who* אֲשֶׁר Gn 2. 8, 42. 21; *which* אֲשֶׁר Ib 1. 7, 11.

ὅστις, ὅτις masc. collat. form in Hom.: *anyone who, whosoever* אֲשֶׁר Ex 20. 7, 22. 8; *anything which, whichsoever* אֵת־אֲשֶׁר Gn 34. 28.
ὦδωνις, i.e. ὁ Ἄδωνις, *the Adonis* הֲדַדֶּה Jer 22. 18.

(16) However, אֵת is attached to the personal Pronoun, and is almost invariably added to the ה־ (Ex 2. 9) when the Common Noun is in the accusative, unless it is in the construct: אוֹתִי Jer 2. 13, אוֹתָהּ Lev 20. 24, אֵת־הָאָרֶץ Gn 1. 1 אֶת־אַרְצְךָ Ex 34. 24, אֶת־זֶה Gn 4. 1, אֶת־לוּדִים Ib 10. 13, אֶת הַפְּלֶכְתִּי הֹלֵז.

But Hebrew Nouns and Adjectives form the plural as in Greek: οι—οι being pronounced the modern way—plus terminal ם. Yet *v.* אֱלֹהִי Jer 23. 23 and אֱלֹהַי Zach 11. 15. The dual is precisely the same as in Greek, the ν changing into ם.

XXIV. The Hebrew homologues of some Greek nouns in the masculine or the feminine gender, belong to the same gender as the Greek nouns concerned or to the opposite gender.

(1). *Masculine–Masculine*

אֹבֶךְ	κάπνος	חֶרְבָּן	ἐρέβινθος	יָרֵם	ἔσπης
אֹגֶן	σχοῖνος	חַרְיוֹן	,,	יָשָׁן	κάπνος
אוֹצָר	οἶκος, θησαυρός	חֵרֶם	ἔρπης	כּוֹל	ὁλόπληθος
אֹהִי	σχοῖνος	חָבוּר	ὑφάλως	כַּד	πιτθός, στῆθος
אֶפֶס	θέσπις, -στής	טְחוֹן	τυφών	כָּוְאר	ὑφαρός
בַּיִת	οἶκος	יָלֶק	βροῦκος	כֶּרֶת	κεῖρος
בֵּית	,,	כְּבָסָן	κάπνος (καπνίζω)	רִיר	ῥέος
דָּד	πυρός	כַּפָּח	θέσπις, -στής	רַפּוֹן	ῥόμαξ
כְּאֵי	κακιτός	כֹּשֶׁט	χιτών	סִיר	σύνθεσμος
בכה	,, ἰαχή	לֵט	λόγος	סֶרֶף	ἔσπης, ἑρπετόν
בכי	,,	לְהִי	,,	עֵד	πιτθός, στῆθος
גב	βωμός	מוּב	μῶμος	שַׁד	,, ,,
גֵּיא	,,	מַחַי	μυελός	שֵׁדִי	,, ,,
גֶּרֶב	ἔσπης	מַיִם	,,	שׁוֹר	,, ,,
דַּד	πιτθός, στῆθος	נֵיץ	ὕπνος	שְׁחוֹר	κάπνος
הֵן	ὦνος	נִיר	,,	שְׁחֹר	σχοῖνος
הֵיכָל	οἶκος	סוֹד	σύνοδος	שַׁעַר	,,
הֵיכָל	,,	סוּף	σχοῖνος	תֵּל	τύλος
חָבוּר	ὄνος	סַךְ, סַךְ	σηκός	תֵּלֶם	,,
חֲצֵר, חָצִיר	οἶκος	עִבּוּר	πυρός	תַּשְׁבֵּי	θέσπις
חֶסֶר	,,				

(2). *Feminine–Feminine*

אורה *ἐφέδρα*	חבצלה *ἀναγαλλίς*	צלחת *θυλακίς*
ארוה ,,	כויה *καῦσις*	קבצה *κομιδή*
בוקה *ἰωκή, δι-*	לבנה *σελήνη*	קמצה *κομίσκη*
בקרה *ἱστορία*	מחלה *μάγαδις*	קמה *κομιδή*
בקרת ,,	נמלה *νύμφη*	רפאות *θεραπεία*
נאוה *βοή*	סגלה *συγκλείς*	תרופה, רפואה ,,
טלה *ἔλασις*	,, *σύγκλεισις*	שתי *Στύξ*
נזלת ,,	עדות *γάδις, -ις*	שעיה *χαίτη*
דבה *διαβολή*	פאה *γωνία*	שלכה *χλαμύς*
הנחה *ἀνοχή*	,, *φόβη*	שכלה ,,
זוית *γωνία*	פנה *γωνία*	תרזה *δρύς*

(3). *Masculine–Feminine*

אבוס *φάτνη, πάθνη*	בן *εἰκών, κίων*	ציין *κίων, ή, ὁ*
אדרכן *ὁραχμή*	כין ,, ,,	ציין ,,
אזן *βοή*	כי *καῦσις*	קרקע *ῥίζα*
גוז *ῥίζα*	מאמא *μάσπις*	רוכ *σιγή*
דרכמן *ὁραχμή*	מתג ,,	שבר *βάξις*
זוית ,,	נדן *νύξ*	שכל *ἀγκαλίς*
דן *δίκη*	סדן *σινδών, ή, ὁ*	שחר *ἠώς, ἕως*
זן *γωνία*	עבוט *ὑποθήκη*	שלט *πέλτη*
זקן *σιαγών, πώγων*	פדר *πραπίδες*	שלך *γλαῦξ*
חבל *ἀγκαλίς*	פטיס *τυπάς, -πίς*	שרש *ῥίζα*
,, *βολή*	פרס *πραπίδες*	תאר *ὅρασις*
ירך *ῥίζα*		תרוג *τρυγών*

(4). *Feminine–Masculine*

איפה *κόφινος*	לשה *λόγος*	צוחה *κωκυτός*
גזה (גזי) ,,	מצוה *θεσμός*	צעקה ,,
בכות *κωκυτός*	מקטה *σικυών*	קשוי *σχοῖνος*
בכית ,,	משכה *ἀκανθεών*	רחת *βραστήρ*
במה *βωμός*	נמה *ὕπνος*	שית *χιτών, κιθών*
זעקה *κωκυτός*	נעיה ,,	שנה *ὕπνος*
כתנת *χιτών, κιθών*	סופה *τυφών*	תנובה ,, , -νωδία

XXV. Some Greek nouns in the masculine or the feminine gender have both masculine and feminine Hebrew homologues.

αὐλός אַיֶּלֶת	,, כִּפָּה	,, פַּעַם
,, חָלִיל	,, קֳבָל	,, פֶּשַׁע
,, נְחִילוֹת	,, קָדְקֹד	πρίων מְגֵרָה
,, עַלְמוֹת	λόχος אָשׁוּר	,, מַשּׂוֹר
βωμός בָּמָה	,, חַיָּה	,, ينشار
,, ينبر	,, יָשׁוּר	τύπος חוֹתָם
,, גָּב	,, לַחַיָּה	,, خاتم
ἐκροή, -ροος קָרֶה	,, לֶכֶד	,, טַבַּעַת
ἔρις חֲרָדָה	ὅμιλος אָמוֹן	ὕαινα צָבוֹעַ
,, קְרָב	,, הָמוֹן	,, ضبع
,, רִיב	,, הֲמוּלָה	,, צְבִי
,, רִיבָה	,, הֲמֻלָּה	,, צְבִיָּה
θυμός זַעַם	πειθώ מַשָּׁאוֹן	,, ظبي
,, זַעַף	,, מַשּׁוּאָה	φλόξ אֶקְדָּח
,, הַמָּה	πόλεμος, Ep πτό-	,, בָּרַק
,, טַעַם	מִלְחָמָה	,, לַבָּה
,, עִמּוֹ, עִם	,, ,, נַפְתּוּל	,, לַהַב
καταβολή חֵבֶל	πορθμός מַעֲבָר	,, לְהָבָה
,, חֲבֹל	,, מַעְבָּרָה	,, לַהַט
,, חֲבֹלָה	,, עֲבָרָה	φορά, -ή הֲרָיוֹן
κεφαλή גֻּלְגֹּלֶת	πόρος עֲבָרָה	,, הֵרֹן
,, חֶבֶל	πούς אַשּׁוּר	,, יְבוּל
,, כַּף	,, יָד	,, פְּרִי

XXVI. There is no neuter gender in Hebrew, and the Hebrew homologues of Greek nouns in the neuter gender are either heterogeneous, belong to one gender or the other, or appear in both genders.

(1). *Neuter–Masculine*

ἁγίασμα, -στήριον,	ἑρπετόν שֶׂרֶף	θυλάκιον סַל
ἁγίστευμα מִקְדָּשׁ	εὐρυχωρία רֶוַח	,, צִקְלוֹן
,, קֹדֶשׁ	,, רֹחַב	κέρας שׁוֹפָר
,, قدس	ἠχεῖον הִגָּיוֹן	κυμβίον, γαβαθόν
ἄθροισμα עֵדֶר	,, חַךְ	גַּבִּיעַ
γῆθος שִׂשׂוֹן	,, שִׁגָּיוֹן	πῆγμα דֶּבֶק

πηγμάτιον דֶּבֶק	,, טִיח	,, אִנְבָּה
ποτόν ביתָן	,, קִיר	,, نبات
σέβας צְבִי	τόξευμα מְטַחֲוֵי	,, בַּד
τεῖχος דָּיַק	φᾶρος אֲפַר	,, בֶּן
,, חַיִץ	,, פְּאַר	,, מַטָּע
,, حائط	φυτάριον נְטִיעַ	,, נֶטַע
,, טוּר	φυτόν אִבִּים	,, שָׁתִיל

(2). *Neuter–Feminine*

αὔλιον מִכְלָאה	ἔθνος, ἔθος עֵדָה	πύϊον גְּבִינָה
,, מִכְלָה	θάμβημα שַׁמָּה	στύγος שִׂנְאָה
,, עֲלִיָּה	κάπνισμα אבקה	χαλκεῖον צַלָּחָה
βῆμα, πᾶμα, πῆμα בהמה	λάχανος לַעֲנָה	,, צְלֹחִית
,, בָּמָה	νυμφεῖον חֻפָּה	,, צַלַּחַת
δῶμα דּוּמָה	πλάσμα מִפְלֶצֶת	,, קַלַּחַת
	πτύον נָפָה	,, מְחֹלָה

(3). *Neuter–Both Genders*

αὔλιον אֹהֶל	,, עֵת	ποίημα פֹּעַל
,, מכלאה	,, תורה	,, פְּעֻלָּה
,, מכלה	τὸ ἔθος תְּעוּדָה	,, מִפְעָל
,, מעלה	κλεῖθρον מַנְעוּל	,, מפעלה
,, עֲלִיָּה	,, מַסְגֵּר	ῥεῦμα זֶרֶם
αὔλισμα מָלוֹן	,, מִסְגֶּרֶת	,, זִרְמָה
,, מְלוּנָה	κῦδος כָּבוֹד	,, מָקוֹר
γέρρον חֹרִי	,, כְּבוּדָה	σφάγιον זֶבַח
,, סֹחֵרָה	ὅραμα חֲלֹם	,, טֶבַח
,, סֹחֶרֶת	,, חֲלֹם	,, טִבְחָה
ἔθος, ἦ-, σφέ- אַשׁ	,, מוֹרָא	,, מַטְבֵּחַ
,, דַּת	,, מָרְאֶה	χόρευμα מָחוֹל
,, עֵדָה	,, מראה	,, מְחֹלָה

(4). *Neuter–Heterogeneous*

βάθυσμα תְּהוֹם	,, מַקְלוֹת	,, אַרְמוֹן
,, תהומות	δρέπανον דָּרְבָן	,, אַרְמְנוֹת
βάκλον מַקַּל	,, דרבנות	,, אלמנות
,, מַקֵּל	ἔρυμα ארומה	θηρίον אֲרִי

„	אַרְיֵה	צלעות „
„	אֲרָיִם	אַחְלַע, חֹלַע, אֲחָלַע
„	אריות	σκήπημα חֲנִיּוֹת
θύος	זֶבַח	מַחֲנֶה „
„	זבחים	מַחֲנַיִם „
„	זבחות	מַחֲנֶה „
οἴκημα	מִרְכָּב	מַדָּבֵן „
„	מרכבים	כְּסֵ־, מַלְכֻדָת „
„	מרכבות	מכסכים „
ὀστέον	עֶצֶם	חָוָה „
„	עֶצֶם	חָוָה „
„	עֲצָמִים	σκιύος, σκαφίς כוס כסות „
„	עצמות	רים, כַּפֹּתֵר „
σκέλος	צֶלַע, כרע	סַפַּל, סָף „
„	צֶלַע	סְפָּים „
„	צלעים, כרעים	סְפָּוֹת „

„	גְּלוֹת	סְפָרָה „
„	חֲלִיפָה	צוֹף „
„	צְפָיָה	צופים „
„	תּוֹחֶלָה	צְפִיָּה „
„	זְלֻפָּה	צְפִיָּה „
θέμησις	חֲמָה, חֵם	στέγος, τέ- גָּג „
		גגות „
		σῶθος חָוָה
		קְוָה „
		φορέσρ בְּאֵר
		בארת „
		באר „
		בארות „
		בור „
		בורות „
		שֶׁר „
		אָיָר, אִיר, אִיָּר, אִיִּר

XXVII. Greek nouns of common gender have homologues which vary in their gender.

κάμηλος, *ὁ* and *ἡ*: epicene gender: גמל Gn 24. 64, m.; גְּמַלִּים Ib 24. 10, m.; (מיניקות) גמלים Ib 32. 16, f.

στρουθός, *ὁ* and *ἡ*: צִפּוֹר Nu 22. 16, m., and צִפֹּרָה Ex 2. 21, f., are proper nouns; צִפּוֹר Lev 14. 5, f.; Ps 102. 8, m.; צִפֳּרִים Lev 14. 4, f.; Ps 104. 17, m. עָפוֹר, עָפֻר.

αἶξ, *ὁ*, *ἡ*: עֵז Gn 15. 9, f.; עִזִּים Ib 30. 35, f.

δίς, *ὁ* and *ἡ*: בֶּבֶשׂ Ex 29. 39, כְּבָשִׂים Ib 29. 38; כֶּבֶשׂ Lev 3. 7, כְּבָשִׂים Ib 1. 10; כְּבָשָׂה Ib 14. 10, כְּבָשׂוֹת IIS 12. 3, כְּבָשֹׂת Gn 21. 28; כְּבָשָׂה Lev 5. 6 (Lat. *ovis*).

XXVIII. Homologues of nouns ending in -ις often end with the feminine suffix ה *or* ת, *and are mostly of the feminine gender.*

ἀργυρίς	אֲצֵרָה	אדיר, אדר,
„	גִּרָה	„ , γέρρον סַחֲרָה
ἄλυσις	חֲלוּדָה	„ סַחֲרָת
ἄλυσις	שַׁרְשֶׁרֶת	δούλωσις דֵּלָה
„	שַׁרְשְׁרָה	זְלוּת „
δέρρις, δορά	אדרת, דר	ἴλασις גִּלָּה

ἐλπίς	חֲלִיפָה	
„	צְפִיָּה	
„	תּוֹחֶלָה	
„	זְלֻפָּה	
θέμησις	חֲמָה, חֵם	

ἴασπις יָשְׁפֵה	μάντις מיכה	„ נְבִיא
κάθαρσις טַהֲרָה	„ מִכָּה	„ קֶרֶת
„ טְהוֹר	μῆτις עֵצָה	πόρθησις הֶרְיסָה
„ חָסֶאת	ὄρασις רְאוּת	„ הֲרִיסוֹת
κάλυψις כֶּסֶת	„ רָאוֹת	πόσις, ὁ, בַּעַל
„ כְּפֹרֶת	παλλακίς פִּלֶגֶשׁ	πόσις, ἡ, שְׁתִיָּה
„ חֻפָּאָה	πόλις בירה	πυργώτις, προκάλυμμα, παρα- פָּרֹכֶת
μέγαδις כִּנֶּרֶת	„ מְדִינָה	

XXIX. As a rule, the Hebrew noun or adjective resembles the structure of its Greek homologue in the nominative case: but in a comparatively few exceptions, it resembles the stem as disclosed in the genitive.

ἀγαθός, θοῦ אֲבִיטוּב	„ הַצָּאן (עֲנִי)	μάστιξ, -ιγος בֶּגֶד
„ אֲחִטוּב	ἀνδρες δικασταί אַנְדְרַנְגְּרֵיא	νύξ, νυκτός נֶקֶב
„ אחיטוב	ἀνανδρος לֹא־אִישׁ	ξαιθός, -οῦ נָחֹב
„ טוֹב	φὼς ἀνήρ בֶּן־אָדָם	„ צָהֹב
„ טָב	„ „ בֶּן־אִישׁ	„ צוֹבָא
„ טָוּב	„ „ בֶּן־אֱנוֹשׁ	„ צוֹבָה
„ (צטור)	γυνή, -ναικός אִשָּׁה	ὀδούς, -όντος שֵׁן
τὰ ἀγαθά עֲנִיבוּגִים	„ „ נְשִׁי	„ שֵׁנִי
αἷμα, ατος חֲמַץ	ἐπιγουνίς, -ίδος פֶּחֶד	πεῖς, -ιδός שְׁנִי
„ חֲמַס	„ נֶחְבֵּי נֶחְבֵּי	„ שְׁנִי
„ חֲמָה	ἔρις, -ίδος מְדָנָה	„ שְׁנִי „	מְדָנָה
ἅλς (B), ἁλός צוּלָה	„ קְרָב	ποῦς, ποδός בֶּגֶד
ἀνήρ, ἀνδρός אָדָם	„ רִיב	„ „ „ רַגְלַי
„ אֱנֹשׁ	Ἔρις עֶרֶב	πέρ ποδός פְּתָאם
„ אָדִיר	ἥπαρ, -ατος כָּבֵד	„ „ „ פְּתַע
„ אִישׁ	„ כָּבוֹד	πτερός, -έδος, πτερίς, -ίδος פְּרָשׁ
„ אֱנוֹשׁ	„ כֵּבֵד	
„ אֱנוֹשָׁן	Θαρσώ, οῦς תַּרְסִים	φοῖνιξ, κος נָחַל
„ אֲבִר (זְבוּר)	„ תַּרְצָה	„ נָחֵל
„ , ἄρρην (זְבוּר)	λαμπάς, άδος לַפִּיד	κύων, „ כֶּלֶב
„ , ἄρσην (זְכוּר)	Λέων, Λέοντος, Λίς	ἠώς, φῶτος בֶּקַע
αἰγῶν ἀνερ, *vir gregis* אַדִּירֵי הַצֹּאן	„ „ לָבִיא	„ „ „ בֹּקֶר

XXX. The construct is a by-product of the suffix prefix phenomenon.

The Hebrew genitive differs from the Greek genitive in three respects: it is purely *attributive*, the governing substantive almost

invariably stands *before* the dependent substantive or pronoun, and the *governing substantive* assumes the construct state or form—with consequential changes, if any, e.g. רוּח Ez 37. 9, רוּח אלהים Gn 1. 2; בַּיִת Ib 17. 12, בֵּית יעקב Jes 2. 5; חַיָּה Gn 1. 28, חַיַּת הארץ Ib 1. 25; פָּנִים Ez 1. 6, פְּנֵי תְהוֹם Gn 1. 2 פְּנֵי המים Ib.; בָּנוֹת Ib 5. 4, בְּנוֹת הארץ Ib 34. 1; זֶרַע Ib 1. 11, זַרְעוֹ Ib.

The usual position of the attributive genitive is between the article qualifying the governing substantive and the governing substantive itself, e.g. ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατήρ, ἡ τῶν ἀνδρῶν πατρίς. So it seems that whenever and for whatever reason the suffix prefix phenomenon came into operation, the governing and dependent substantives exchanged places, while the genitival form and function stood put, the process giving birth to the construct.

Judging by similar revolutionary and as yet unaccountable changes elsewhere, those responsible do not seem to have had scruples about such apparently arbitrary proceedings. For they relentlessly applied the phenomenon to compound proper nouns, for instance, עַמִּיאֵל in ICh 3. 5 is referred to as אֱלִיעָב in IIS 11. 3.

However, two relics of the original order have survived: מַעֲנֵה צמד IS 14. 14—in contrast to צמד בקר Job 1. 3 and צמד פרדים IIR 5. 17—and עד־שלל Jes 33. 23 for שלל עד.

XXXI. The dative case in Hebrew varies.

It is either inflected or non-inflected, e.g. דֹּתָן Gn 37. 17, דֹּתָיְנָה Ib.; אֶרֶץ Gn 1. 22, אַרְצָה Ib 11. 31 ἔραζε, ἔρασδε.

When it is non-inflected, it is either accompanied or unaccompanied by a preposition, e.g. אֶל־הָאָרֶץ Ib 12. 1, על־הארץ Ib 1. 11, מֵהארץ IS 28. 3, מִן־הארץ Ex 1. 10, בָּאָרֶץ Gn 1. 22, אֶרֶץ Thr 2. 1, (הָעִירָה Gn 44. 13) הָעִיר Jos 8. 19, (יְרוּשָׁלַמָה IR 10. 2) יְרוּשָׁלַם IS 17. 54.

It must be argued that when a dative is formed with a final ה, that letter stands for the suffix -δε, δ being omitted. But there can be no doubt that when it is formed with the preposition אל, then the formation follows the suffix–prefix phenomenon; because אל is the homologue of -δε, precisely like the Latin *ad*, δ and ל interchanging in Greek, and δ and ε taking the place of each other according to the vowel–consonant metathesis. Obviously, no

metathesis occurs when אל is shortened to ל, vocalization taking over the function of the vowel, e.g. לְבֵיתוֹ Dt 20. 5, לְבֵית Neh 2. 8. Now it is possible to equate εἰς with עַד and אֶל, but not with לְ.

XXXII. The construction of the future tense in Hebrew resembles the Greek.

The form of the future tense in Hebrew resembles that of the Attic future tense—in which the characteristic σ drops out—except that the Greek personal endings are transposed into prefixes through the suffix-prefix metathesis. Thus:

πιστεύ-σ-ω	אֶ־בְטַח
πιστεύ-σ-εις	תִּ־בְטַח
πιστεύ-σ-ει	יִ־בְטַח
	(תִּ־בְטַח)
πιστεύ-σ-ο-μεν	נִ־בְטַח
πιστεύ-σ-ε-τε	תִּ־בְטְחוּ
πιστεύ-σ-ου-σι	יִ־בְטְחוּ
	(יִ־בְטַחְנָה)

In my submission, it is most significant that in Arabic—to emphasize the futurity of the action or condition indicated by the verb—سَوْفَ is added, or its initial س is affixed, e.g. سوف يَفْعَلُ, سوف يَكُونُ, or سَيَفْعَلُ, سَيَكُونُ. Indeed, I am tempted to think that سوف is the homologue of ἐσόμενος or τοὐπιόν: *future*.

XXXIII. The aorist exists in Hebrew.

The structure of the Hebrew aorist resembles that of the Greek, the augment interchanging with ו. As in the formation of the future tense, the characteristic σ drops out, and the Greek personal endings are transposed into prefixes which follow the ו representing the augment. This ו—vocalized with פַּתָּח, except before א—is called by the grammarians וְ הַהֶפּוּךְ, because its affixing changes the function of the structure from indicating future time into indicating past time. Thus:

ἐ-πιστεύ-σ-α	וַ־אֶ־בְטַח
ἐ-πιστεύ-σ-ας	וַ־תִּ־בְטַח
ἐ-πιστεύ-σ-ε	וַ־יִּ־בְטַח
	(וַ־תִּ־בְטַח)

ἐ-πιστεύ-σ-α-μεν	וַ־נַּ־בטח
ἐ-πιστεύ-σ-α-τε	וַ־תַּ־בטח־וּ
ἐ-πιστεύ-σ-α-ν	וַ־יַּ־בטח־וּ
	(וַ־תַּ־בטח־נה)

XXXIV. The Middle Voice exists in Hebrew.

As in Greek, the Middle Voice in Hebrew is made up of the verb in the Active Voice, plus the personal pronoun in the dative case.

The Middle Voice personal suffixes are: *-μαι*, *-ῆ'σαι*, *-εται*, *-μεθα*, *-εσθε*, *-ονται*.

In my submission, the suffix *μαι* stands for the reflexive *μοι*, *σαι* for *σοι*, *εται* for *αὐτῷ*, *μεθα* for *με-δε*, *εσθε* for *σε-δε*, and *ονται* for *αὐτοῖς*.

The following conjugations of *ἔρχω* and of its homologue הלך illustrate the similarity between the respective personal terminations, although the tenses vary to accommodate the relevant texts.

ἔρχο-μαι	אֲלַךְ־לִי Cant 4. 6
ἔρχ-ῆ'σαι	לְךָ־לְךָ Gn 12. 1
,,	לְכִי־לָךְ Cant 2. 10
ἔρχ-εται	הלך־לו Cant 2. 11
ἐρχό-μεθα	נֵלְכָה לָנוּ IS 26. 11
ἔρχ-εσθε	לְכוּ לָכֶם Jos 22. 4
ἔρχ-ονται	יֵלְכוּ לָהֶם IS 26. 12

There are, of course, examples from other verbs, such as: דמה־לך Cant 2. 17, חמדו להם Prv 1. 22, תדעי לך Cant 1. 8, צאי־לך Ib., קח־לך Ex 30. 34, ויצלו להם IICh 20. 25, תהן־לך Dt 16. 18, עשתה־לה Prv 31. 22, קבל־לך ICh 21. 11, קוּמִי לָךְ Cant 2. 10, קומי לכי Ib 2. 13, קניתי לי Jer 13. 1, קניה לך Ruth 4. 10, מקללים להם IS 3. 13, וקשׁשׁו להם Ex 5. 7, שלה־לך Nu 13. 2. ויבחר־לו Gn 13. 11, נגרנו לנו Ez 37. 11,

XXXV. The Subjunctive exists in Hebrew.

The subjunctive occurs in conjunction with: *ἄν*, *ἐάν* or *ἤν* (אם), *εἰ* (אם), *κε*, epic for *ἄν* (כי), *μή* (פן), *ὅπως* (למען), *πρίν* (טרם), *ὡς* (כה).

It is used: in exhortations and prohibitions, in relation to a

future object of fear or future supposition, and also to indicate that a thing will never happen.

The *first person* of the subjunctive (generally *plural*) is used in exhortation, and may be preceded by ἄγε (הבה) or ἄγετε, irrespective of the number or person of the verb which follows. Such *first person* may also be used in questions of appeal, where a person asks himself or another *what he is to do*.

In all these respects Hebrew follows the Greek pattern, e.g.: הבה ונלבנה לבנים (Gn 11. 3)—*δεῦτε* (sic) *πλινθεύωμεν πλίνθους*. הבה־נא אבוא אליך (Jb 38. 16)—*ἐασόν με εἰσελθεῖν* (sic) *πρός σε*. הבה נתחכמה לו פן־ירבה והיה כי תקראנה מלחמה (Ex 1. 10)—*Δεῦτε οὖν* (sic) *κατασοφισώμεθα αὐτούς, μήποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος*. אלך לי אל־הר המור (Cant 4. 6)—*πορεύσομαι ἐμαυτῷ* (sic) *πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης*. ויאמר יהוה הכי־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטדק (Gn 44. 16)—*Εἶπε δὲ Ἰούδας, τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί λαλήσομεν* (sic) *ἢ τί δικαιωθῶμεν;* לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמותון (Jb 3. 3)—*οὐ φάγεσθε* (sic) *ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε*. אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני (Ps 137. 5)—*Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἰερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου*. כה אמר אדני יהיה לא תקום ולא תהיה (Jes 7. 7)—*τάδε λέγει κύριος σαβαώθ, οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη, οὐδὲ ἔσται*. אכן־תאכלו הממעים טוב הארץ תאכלו (Jb 1. 19, 20)—*καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται*. אם־כה יאמר למען הזכרו ועשיתם את־כל מצותי (Nu 15. 40)—*ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου*. בטרם יכה פרעה את־עזה (Jer 47. 1)—*πρὶν πατάξῃ τὴν Γάζαν ὁ Φαραώ* (since this verse is missing in the Septuagint, I have resorted to a translation into modern Greek).

XXXVI. The Optative mood exists in Hebrew.

There are two unambiguous examples of it: one garbled, and the other absolutely clear—that is to say:

. . . ומי יתן Nu 11. 29 = *εἴ μοι γένοιτο*; thus: וּ/אי, מִי/μοι, יִתֵּן *γένοιτο*.

וּ is not the conjunctive letter here, and it is omitted in Dt 5. 26. תְּבוֹאָתָה in Dt 33. 16 is the homologue of *τράποιτο* (con-

textually, *τράποιντο*) in the imprecation *ἐς κεφαλὴν τράποιτο ἐμοί*. In fact, the text reads emphatically by repetition: תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו *May (these blessings) turn on Joseph's head, the head of the wished for among his brothers.* This word is of unique construction, and unrelated to the verb בוא. Yet here again the LXX translates the phrase Hebraically: *ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσὴφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς*.

XXVII. The presence of prefixes in compound Greek verbs is reflected in constant parallel metamorphoses and identical semantic variations in the corresponding Hebrew homologues.

ὀφίω אָבַד	*ἐφίστημι, καθίστημι* יָסַד
καταφθίω, ἀποφθινύθω אָבַד	*συνίστημι* הֵיסַד
ἀποφθίνω הֶאֱבִיד	*κτίζω* קָדַם, הֵרִם, הוּסַד, יָסַד
αἱρέω, ἑλεῖν בָּחַר	*ἀνακτίζω* קוּם, יָסַד, יָסַד
καθαιρέω בָּחַר	*ἴζω, οἰκίζω* יָשַׁב
πυρόω בָּעַר, עִבֵּר	*καθίζω, κατοι-, συνοικέω* הוֹשִׁיב
ἐκπυρόω בָּעַר, הִעְבִּיר	*κωφάω, κωφέω* כָּבַד
κεντέω, -ρίζω גָּדַר	*ἐκκωφέω, -όω* כָּבַד, הִכְבִּיד
συγκεντέω הִתְגַּדֵּד	*γελάω, -λοιάω, -λοιΐζω* לָעַג
κλέπτω גנב	*διαγελάω, ἐγ-, ἐπεγ-, κατα-* הִלְעִיג
(*κλέπτης* גַּנָּב)	*μετρέω* מָדַד
διακλέπτω גָּנַב	*συμμετρέω* הִתְמַדֵּד
συγκλέπτω הִתְגַּנֵּב, הִתְגנב	*κεντέω, νύγω* נָגַח
ἐκκλέπτω גָּנַב	*κατακεντέω* נָגַח
πήγνυμι דָּבַק	*συγκεντέω* הִתְנַגַּח
ἐπιπήγνυμι דָּבַק	*ἱκνέομαι, θιγγάνω* נָגַע
ἔρχομαι, ἐλθεῖν הָלַךְ, הָלַךְ־לוֹ	*ἐφικνέομαι* נָגַע
ἐπέρχομαι הָלַךְ, הִתְהַלֵּךְ	*καθικνέομαι, ἀφ-, ἐξ-, ἐπιθιγγάνω* הִנִּיעַ
μετέρχομαι, συν- הִתְהַלֵּךְ	*καταρρέω* נָגַר
ἑλεύθω, ἐπ- הוֹלִיךְ (*ὑ/χ*)	*δίδωμι* נָתַן
σπείρω זָרַע	*ἐπιδίδωμι* הִתְנַדֵּב
κατασπείρω הִזְרִיעַ	*ἡγέομαι* נהג
κρύπτω חָבָא	*ἐφηγέομαι* נהג
ἐπικρύπτω הֶחְבִּיא, חָבָא	*διηγέομαι* הִגִּיד
κατα-, ἐπι- הִתְחַבָּא, הִתְחַפֵּשׂ	*παύω* נוּחַ
δύω טָבַע	*ἀναπαύω* הֵנִיחַ
καταδύω טָבַע, הִטְבִּיעַ	*ἀπέχω, κατ-* הֵזִיר
ἵστημι יָסַד	

παρέχω הִנָּזֵר
κληρόω נָחַל, נִחֵל
ἐπικληρόω הִנְחִיל
κατακληρουχέω הִתְנַחֵל
νοέω, ἐννοέω נִחֵם
μετανοέω הִתְנַחֵם, הִנַּחֵם
τείνω נסע, נָטָה, נָטָה־לוֹ
ἐκτείνω, ἐπι-, κατα- הִטָּה
χάζομαι נָשׂוֹג, נסוג
ἀναχάζομαι הֻסַּג, הִשִּׂיג, הִסִּיג
τήκω נָתַךְ, נָסַךְ
κατατήκω, δια- הִתִּיךְ, נָסַךְ
φέρω נער
καταφέρω נִער
σείω נער
ἐκσείω נִער
φυσάω נָפַח, נָפַץ
διαφυσάω נֻפַּח, נֻפַּץ
βάλλω נָפַל, נִפְלַל
ἐπιβάλλω, ἀντιβολέω הִתְנַפֵּל, הִתְפַּלֵּל
ἐμβάλλω, κατα- הִפִּיל
σφάλλω נָפַל
ἐπισφάλλω הִפִּיל
ἵστημι נָצַב
ἐφίστημι, ὑφ-, ἀν-, καθ-, παρ- הִצִּיב
ἀποσυλάω נָצַל, הִתְנַצֵּל
τίνυμι, τίνω נָקַם
ἀποτίνυμι נִקַּם
ἐκτίνω הִתְנַקֵּם
ἔχω נָקַף
περιέχω הִקִּיף
κόπτω, ὀρύσσω נָקַר
ἐκκόπτω, ἐξορύσσω נִקַּר
φέρω, πείθω, ὑψόω, προσφέρω, ἀνα- נָשָׂא
διαφέρω, ἐξυψόω נִשָּׂא
καίω נִשַּׂק
ἐκκαίω הִשִּׂיק
σείω, πείθω נָשָׂא, נשׂא

ἐπισείω, ἀναπείθω, κατα-, διαφέρω הִשִּׂיא, השׂיא
φυσάω נָשַׁב
διαφυσάω הִשִּׁיב
λανθάνω נָשָׁה
ἐκλανθάνω נִשָּׁה
ἐπιλανθάνομαι, -λήθομαι הִשָּׁה
τίθημι נָשָׁה
ὑποτίθημι הִשִּׁיא, הִשָּׁה
συλάω נָשַׁל
ἀποσυλάω נִשַּׁל
ἱκνέομαι נָשַׁק
ἐξικνέομαι, καθ- הִשִּׁיק
κυνέω, βόσκω נָשַׁק
ἐπικυνέω, καταβόσκω נִשַּׁק
ἐντέμνω, κατα- נִתַּח
κατάγνυμι נָתַץ, נתשׁ
,, נִתַּץ, הֻתַּשׁ
ὠθέω נָתַק
ἐξωθέω נִתַּק, הִתִּיק
θρώσκω נָתַר
ἀναθρώσκω נִתַּר
σκιάζω סָכַךְ
ἐπισκιάζω הֵסֵךְ
δύω עָדָה
ἐνδύω הֶעֱדָה
φοβέω פָּחַד
καταφοβέω הִפְחִיד
κομέω צָמַח
ἐπικομάω צִמַּח
κομίζω קִמֵּץ, קִבֵּץ
συγκομίζω קִבֵּץ
ὀργίζω רָגַז, הִרְגִּיז
προσοργίζομαι, συν- הִתְרַגֵּז
θεωρέω שָׂבַר
καταθεωρέω שִׂבֵּר
στέλλω שָׁלַח
ἀποστέλλω, ἐξαπο- שִׁלַּח
ῥάπτω תָּפַר
ἐπιρράπτω תִּפֵּר